

Svar på spørgsmål

Ruslands og USA's manøvrering i Syrien

Spørgsmål:

Vi ved, at Ruslands intervention i Syrien skete som følge af en aftale med eller en ordre fra USA for at bevare det syriske regime og bane vejen for en politisk løsning i landet, gennem forhandlinger mellem regimet og oppositionen... Men det er bemærkelsesværdigt, at USA nærmest boykoter Ruslands forsøg på at samle regimet og oppositionen i Astana og i Sotji mm. Og når USA deltager i disse møde, er det som observatør, ligesom Jordan!

Spørgsmålet er derfor: Hvad er forklaringen på dette? På forhånd tak.

Svar:

Forklaringen på ovenstående kan opsummeres i én sætning: USA's arrogance og Ruslands stupiditet:

1. Det er korrekt, at Ruslands intervention i Syrien skete som følge af en aftale med eller en ordre fra USA... Vi har tidligere opklaret dette i et svar fra d. 11.10.2015, hvor vi skrev: *"Heri lå den store katastrofe. USA lod nemlig som om, de var på oprørernes side, hvilket gjorde det svært for USA at gå i åbenlys væbnet kamp mod dem; men samtidig havde oprørerne påført regimet dyb skade, således at en fremtidig amerikansk løsning ikke var klar. Dermed var det oplagt at igangsætte den beskidte, dødelige leg: At Rusland skal fuldføre missionen, hvilket vil være oplagt, da Ruslands rolle i forvejen var at støtte regimet og være imod oprørerne åbenlyst, og det syriske regime var desuden klar til at invitere Rusland ind efter ordre fra USA, hvilket var præcist hvad der skete... Rusland gik med til at spille denne ondskabsfulde, beskidte rolle i Syrien i tjeneste for USA! ..."*

Dette blev opklaret yderligere i et andet svar fra d. 18.11.2015, under titlen: "Den seneste udvikling i Syrien" hvori der stod:

"A. Ruslands aggression mod Syrien fra d. 30.09.2015 blev indledt straks efter et møde mellem Obama og Putin d. 29.09.2015. Mødet varede i 90 minutter, hvoraf første del af mødet omhandlede den ukrainske krise, mens de to præsidenter koncentrerede sig om at drøfte situationen i Syrien i den resterende del af mødet. Resultaterne af mødet viste sig øjeblikkeligt: RT skrev d. 30.09.2015: "D. 30.09.2015 gav føderationsrådet enstemmigt grønt lys til Putins forespørgsel om at anvende de russiske luftstyrker i Syrien... "

B. Størstedelen af målene for Ruslands angreb i Syrien blev identificeret i forudgående koordination med USA. CNN skrev d. 04.10.2015: "General Andrei Kartaplov, den ansvarlige i den russiske hærs øverste ledelse, udtalte lørdag aften d. 03.10.2015, at de områder, som har været mål for det russiske luftvåbens angreb i Syrien, er områder som i forvejen var udpeget for Moskva af den amerikanske militærledelse, som områder der kun huser terrorister..."

USA har dermed fået Rusland ind i Syrien for at støtte regimet og forberede atmosfæren til den amerikanske løsning. USA har derimod ikke fået Rusland ind i landet for at denne skal forme en løsning, som om at det er Rusland der kontrollerer tingenes gang i Syrien. Men

Ruslands stupiditet har drevet dem til - efter at have udført barbariske handlinger og forhindret regimet i at falde - at tro at de kan administrere den politiske løsning i Syrien, uden at USA vil modsætte sig dette, men tværtimod være for denne russiske administration, efter at Rusland har udført den barbariske rolle i Syrien og opfyldt det amerikanske krav om at beskytte regimet mod at falde...

2. Som følge af denne stupide russiske indbildskhed kaldte Rusland til møderne i Astana og Sotji, inviterede forskellige fraktioner til møderne og udformede udkast til politiske projekter. Rusland inviterede desuden USA til at deltage og have en betydelig rolle sammen med Rusland: "*Peskov sagde lørdag, at der har været en positiv udvikling, hvad angår løsningen i Syrien, i den seneste tid, men at det kræver fælles anstrengelser for at løfte løsningen til nye højder, hvilket alt sammen er noget, som kræver en interaktion mellem Rusland og USA på et eller andet plan.*" (orient-news.net d. 04.11.2017)

Rusland havde et håb om et topmøde mellem den russiske præsident Putin og den amerikanske præsident Trump i forbindelse med APEC-topmødet d. 10.11.2017. Rusland anmodede offentligt og flere gange om et møde mellem de to præsidenter, og blev ved med at anmode om det, selv under topmødet, hvilket viser Ruslands afhængighed af koordinering med USA, vedrørende deres gensidige forhold og vedrørende Syrien. Men USA afviste og gik kun med til at udstede en fælles erklæring fra de to præsidenter, som om at topmødet mellem dem havde fundet sted. Men det som fandt sted lever ikke op til at blive kaldt et møde. Det var blot en erklæring, som blev udarbejdet af eksperter fra begge sider, og to præsidenter som gav hinanden hånden. Dette er et eksempel på Ruslands kalden efter USA, som foregår i ydmygende kryben for USA.

3. Rusland er på samme tid godt klar over, at de er ude af stand til at foretage sig noget (hvad angår den syriske løsning) uden USA. Derfor kalder Rusland efter USA gang på gang, i håb om at USA reagerer. Rusland kryber for USA, som nævnt i forbindelse med Ruslands gentagne anmodning om et møde mellem Putin og Trump. Grundet Ruslands ivrighed med hensyn til løsningen i Syrien, inviterede den russiske præsident forbryderen Bashar til et møde i Sotji d. 20.11.2017, hvorefter han (Putin) ringede til Trump for at informere ham om drøftelserne med Bashar: "*Den russiske præsident, Vladimir Putin, har haft en telefonsamtale tirsdag med sin amerikanske kollega, Donald Trump. Samtalens hovedpunkt var den syriske krise og resultaterne af Putins møde med Bashar Al-Assad.*" (RT d. 21.11.2017)

Rusland har således et stærkt ønske om at fremskynde løsningen af den syriske krise og bilder sig selv ind, vanen tro, at den er en mægtig stat, som sammen med USA løser den syriske krise. Vi kan derfor se Ruslands ivrighed efter at gribe den politiske løsning i Syrien, fordi den udgør det bedste udgangspunkt for Ruslands tilbagetrækning, så den politiske løsning kan stoppe Ruslands blødning, særligt den økonomiske, som er et resultat af den russiske militære indblanding i Syrien. Af denne grund har Rusland taget initiativ til at afholde møder for at give indtryk af, at de leder løsningsprocessen i Syrien. I den forbindelse har Rusland indkaldt Bashar til at komme til landet, derefter Erdogan og Rouhani, og Rusland planlagde at indkalde det Rusland kalder repræsentanter for "alle segmenter i den syriske befolkning", for at finde frem til en løsning på krisen. Dette alt imens Rusland tigger om USA's deltagelse, således at løsningen kan modnes hurtigt, idet Rusland allerede har annonceret sin ambition om en tilbagetrækning af nogle af sine styrker i Syrien: "*Den øverstbefalende for Ruslands væbnede styrker, Valery Gerasimov, udtalte torsdag, at den russiske militærstyrke i Syrien højst*

sandsynligt vil blive reduceret "markant", og at dette muligvis går i gang inden udgangen af indeværende år..." (Euronews d. 23.11.2017)

Men til trods for dette, trækker USA i langdrag med hensyn til at svare på Ruslands ønsker.

4. Dette er USA's leg med Rusland angående Syrien: At lade Rusland alene i den syriske sump, negligere de russiske ønsker og begrænse samarbejdet. Selv det sjældne samarbejde foregår for det meste indirekte gennem USA's agentstater i området. Det viser med tydelighed, at alle Ruslands anstrengelser for at lede den politiske løsning i landet er dømt til fiasko, grundet Ruslands fald i en stor amerikansk sump i Syrien. Det, som USA accepterer og tilskynder, er Ruslands fortsatte rolle som værende et middel til amerikansk hegemoni over Syrien, mod revolutionen og mod den islamiske tilstand i landet. Men Rusland har derimod ingen ledende rolle i løsningen af den syriske krise, uanset hvad Rusland ønsker at fremvise af scenarier fra møder, konferencer og modtagelser i Moskva og Sotji. Før USA's retning bliver afklaret med Rusland, vil alle Ruslands initiativer for en løsning i Syrien stå hjælpeløst stille og vente på amerikansk deltagelse; og når elementerne til en løsning er tilstede, er det sandsynligt at USA selv, igennem FN eller sine regionale allierede, vil gennemtvinge en løsning i Syrien.

Dette er tilsyneladende situationen med Ruslands og USA's manøvrer i Syrien. Det er manøvrer, som godt kan spoles med Allahs tilladelse, hvis de væbnede fraktioner retter sig op og bryder deres forbindelser til USA's lokale agentstater, Tyrkiet og Saudi-Arabien i særdeleshed, og derefter står imod regimet med troværdighed og dedikation, står sammen med de troværdige i denne Ummah og holder sig til Allahs reb... Da vil Syrien, med Allahs tilladelse, blive en skuffelse for USA og Rusland og knække deres rygge. Dermed vil de trække sig besejrede ud af Syrien, hvilket ikke er en svær situation for Allah at bringe dem i.

21. Rabi' Al-Awwal 1439 H.

9. december 2017